

[Hauge.]

hvorvidt den ydede Bevilling er for stor eller for lille i Forhold til Arbejdets Omfang, den rent tekniske Fremstilling, det skal jeg slet ikke komme ind paa, men det forekommer mig højest ejendommeligt, at den højtærede Handelsminister ikke i Tide har henvendt sig til Rigsdagen for at søge Hjælp til at afholde en saa stor Udgift som den, Talen her er om. Allerede under forrige Rigsdagssamling kunde Ministeren meget vel og burde han have søgt Hjælp til at afholde denne Udgift, men Ministeren kom først i Aar til Rigsdagen med Forslag om denne Bevilling paa 41 000 Kr. Jeg tror, alle maa være enige om, at det er ganske utilstedeligt, at en saa betydelig Udgift, endogsaa en Udgift, som man paa Forhaand maatte vide var omtvistelig, afholdes, uden at man, umiddelbart efter at man havde begyndt paa det paagældende Arbejde, søgte Lovhjemmel for at faa Udgifterne ved dette Arbejde dækket. Og det saa meget mere, som det ogsaa fra Industriens Side ganske aabent er tilkendegivet — ikke mindst derved, at det tredie Medlem, Dr. Hartz, er udtraadt —, at man betragter Arbejdet som lidet værdifuldt, for ikke at sige helt værdiløst. Det eneste positive, der i Virkeligheden kan siges at være i dette Arbejde, er, at det koster mange Penge, og at Staten maa betale Omkostningerne. Hvor meget lader sig, som sagt, ikke overse i Øjeblikket, man ved ikke, hvornaar Arbejdet bliver færdigt; man har set det foreløbige Resultat af Arbejdet, men man ved ikke, hvornaar det resterende Arbejde bliver gjort, og hvilke Omkostninger der i det hele taget vil være forbundet dermed.

Den højtærede Handelsminister kan i øvrigt ikke paa noget Tidspunkt have været i Tvivl om, at der ikke her i Rigsdagen var Enighed om denne Udgift; Socialdemokratiet gjorde straks Indvendinger mod dette Udvalgs Sammensætning og stillede sig straks paa det Standpunkt, at Udvalget i Virkeligheden — saaledes som dets Arbejde blev tilrettelagt — maatte anses for at være overflødig. Det er beklageligt, at Statens Penge skal ofres paa et saadant Arbejde i en Tid, hvor man, fordi Staten ikke har Raad til saadanne Udgifter, skærer ned paa Bevillinger, der burde kunne afholdes. Det, den højtærede Handelsminister her gør sig skyldig i, er intet mindre end et Provisorium, et Provisorium, medens Rigsdagen var samlet; han burde, som jeg sagde allerede i Fjor, have søgt Lovhjemmel for denne Udgift paa den Tillægsbevillingslov, der blev vedtaget for et Aar siden, og jeg til-

raader derfor Tingets Medlemmer at stemme imod denne Bevilling. Den højtærede Minister kunde for øvrigt ikke paa noget Tidspunkt være i Tvivl om, at saaledes maatte vor Stilling blive. Ministeren kan fornuftigvis ikke, paa Grund af den Omstændighed, at han ikke har søgt Hjælp for Udgiften, forvente, at vi skulde stemme for den; naar vi ikke vilde stemme for Bevillingen, hvis han var kommet med den straks, saa kan han saa meget mindre forvente, at vi vil stemme for den, naar han først kommer med den et Aar efter og beder om Tilslutning til den.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger angaaende Ændringsforslag Nr. 243, der gaar ud paa, at der for 1927—28 ydes et ekstraordinært Tilskud paa 2 000 Kr. til Færøernes Højskole. Ændringsforslaget er stillet af et Mindretal, Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Der blev i Fjor vedtaget en tilsvarende Bevilling; Folketinget var ikke helt enig om den, men Bevillingen blev vedtaget med Tilslutning fra Socialdemokratiet og de Radikale og fra nogle Medlemmer af de andre Partier. Jeg vil haabe, at Bevillingen ogsaa maa blive vedtaget i Aar, og at man ikke vil fortabe sig for meget i den politiske Side af denne Sag, den specielt færøsk politiske Side — der er densamme Nødvendighed i Aar som i Fjor for at yde disse 2 000 Kr. I Fjor stod vi overfor dette, at Lagtinget ikke havde kunnet anbefale Bevillingen. Saa vidt jeg ved, har Lagtinget ikke i Aar haft Lejlighed til at udtale sig om denne Bevilling, men Forholdet er jo det, at der har været Lagtingsvalg paa Færøerne, og at der nu er et andet Flertal i Lagtinget end i Fjor, og man tør vel deraf forvente, at Lagtinget ogsaa vil stille sig noget anderledes til denne Bevilling i Aar end i Fjor. Under alle Omstændigheder tilraader jeg Tingets Medlemmer at stemme for Bevillingen, og det saa meget mere, som det kan forventes, at der ikke næste Aar vil være nogen Nødvendighed for at stille et lignende Forslag, idet Højskolen da vil være saadan stillet, at den vil kunne opfylde Lovens Betingelser med Hensyn til at komme i Betragtning ved Tildelingen af det almindelige Statstilskud.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger om et Par Samraad. Der har været Samraad med den højtærede Finansminister om en Ændring i den Betaling, der skal ydes af Tobaksfabrikanter for Tobakskort. Desværre har Finansministeren ikke kunnet gaa ind paa en Ændring i denne Betaling, den kan i Henhold til Loven forandres paa Finansloven. Vi har imidlertid ikke stillet